

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΕΛΛΑΣΣΩΝΟΣ

Κυριακή 26 Ὀκτωβρίου 2025 - Στ' Λουκᾶ (Λκ. η' 27-39).

Τά ἱερά Εὐαγγέλια μᾶς ὁμιλοῦν γιά θάυματα πού ἔκανε ὁ Ἰησοῦς Χριστός, θεραπεύοντας δαιμονιζόμενους ἀνθρώπους. Οἱ δαιμονιζόμενοι δέν εἶναι βέβαια αὐτοί πού συνηθίζουμε νά τούς λέμε ψυχοπαθεῖς ἢ μελαγχολικούς, ἀλλά εἶναι ἄνθρωποι πού κατέχονται ἀπό τό πονηρό πνεῦμα. Ἄλλο εἶναι ἡ ψυχοπάθεια καί ἄλλο ἡ δαιμονοπληξία. Ἡ ψυχοπάθεια εἶναι ἀσθένεια φυσική ἐνώ ἡ δαιμονοπληξία εἶναι ἀσθένεια πνευματική. Τό ὅτι ὑπάρχουν τέτοιες ἀσθένειες πνευματικές, πού ὀφείλονται στήν προσβολή τοῦ ἀνθρώπου ἀπό τό πονηρό πνεῦμα εἶναι τόσο βέβαιο, ὅσο βέβαιο εἶναι ὅτι ὑπάρχουν τά πονηρά πνεύματα.

Ὅλη ἡ θεία Γραφή, καθὼς μᾶς ὁμιλεῖ γιά τόν Θεό καί γιά τόν ἄνθρωπο, μᾶς ὁμιλεῖ καί γιά τόν διάβολο. Ὁ διάβολος δέν εἶναι τό πονηρό, ἀλλά ὁ πονηρός, ἐκεῖνος πού ἀκοίμητα καί ἀσταμάτητα ἐργάζεται καί πασχίζει νά κάνει τό κακό. Καί τό κακό πού ἐνδιαφέρεται νά κάνει ὁ διάβολος εἶναι νά ματαιώσῃ τήν σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου, γί' αὐτό μέ ἄλλο ὄνομα ὁ διάβολος στήν θεία Γραφή ὀνομάζεται ἐχθρός. Διάβολος λέγεται γιατί στόν παράδεισο διέβαλε, δηλαδή κατηγορήσε καί συκοφάντησε τόν Θεό στούς πρωτοπλάστους· καί ἐχθρός λέγεται γιατί πολεμάει τόν ἄνθρωπο καί ἀντιστρατεύεται τό ἔργο τῆς σωτηρίας του.

Δέν εἶναι χωρίς σημασία καί πρέπει νά τό προσέξουμε ὅτι τέσσερις Κυριακές τόν χρόνο στήν θεία λειτουργία διαβάζονται Εὐαγγέλια πού ἔχουν ὑπόθεση τήν θεραπεία ἀπό τόν Ἰησοῦ Χριστό δαιμονιζομένων ἀνθρώπων. Ἐκεῖνοι πού δέν πιστεύουν στήν ὑπαρξη τοῦ διαβόλου καί τῶν πονηρῶν πνευμάτων, δυσφοροῦν καί διαμαρτύρονται ὅτι στήν Ἐκκλησία ἀκοῦμε γιά τά πονηρά πνεύματα. Ἀλλά ἡ Ἐκκλησία δέν κάνει λάθος, γιατί γνωρίζει τί σκέπτονται πολλοί ἀπό τούς ἀνθρώπους καί ὅτι ὁ λόγος γιά τά πονηρά πνεύματα δέν τούς εἶναι καθόλου εὐχάριστος. Εἶναι καί αὐτό μια τέχνη τοῦ διαβόλου νά παραπλανᾷ τούς ἀνθρώπους καί νά τούς πείθει πῶς δέν ὑπάρχει, γιά νά μένουν οἱ ἄνθρωποι ἀμέριμνοι καί

ἀφύλακτοι. Γι' αὐτό ἡ Ἐκκλησία ἐπιμένει νά διαβάζει ἀπό τό Εὐαγγέλιο περικοπές γιά ἀνθρώπους, πού τούς θεράπευσε ὁ Χριστός ἀπό τήν προσβολή τοῦ δαίμονα. Ὁ ἀπόστολος Πέτρος γράφει μέ σαφήνεια ὅτι **«ὁ ἀντίδικος ἡμῶν ὡς λέων ὠρυόμενος περιπατεῖ ζητῶν τίνα καταπίη»**, ὁ ἀντίδικός μας ὁ διάβολος, σάν ἀνήμερο θηρίο τριγυρνάει καί ζητάει ποιόν θά βρεῖ γιά νά τόν καταπιεῖ.

Στη σημερινή εὐαγγελική περικοπή βλέπουμε καθαρά πώς ὁ διάβολος εἶναι προσωπική ὕπαρξη. Γιατί καί στήν περικοπή πού ἀκούσαμε σήμερα ἀλλά καί στίς ἄλλες, πού ἀναφέρονται σέ θεραπείες δαιμονιζομένων ἀνθρώπων, βλέπουμε νά γίνεται διάλογος μεταξύ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καί τῶν πονηρῶν πνευμάτων. Τόν ἄνθρωπο ρωτάει ὁ Ἰησοῦς Χριστός καί ἀντί γιά τόν ἄνθρωπο, ἀπαντᾷ ὁ δαίμονας.

Ἀλλά στήν σημερινή περικοπή ἔχουμε καί μία ἔμμεση ἀπόδειξη γιά τήν θεότητα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Τό πονηρό πνεῦμα ὅταν εἶδε τόν Ἰησοῦ εἶπε· **«τί θέλεις ἐσύ μέ ἐμένα Ἰησοῦ υἱέ τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου; Σέ παρακαλῶ νά μή μέ βασανίσεις»**. Εἶναι σέ θέση ὁ διάβολος νά ξέρει ποιός εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός καί τόν ὁμολογεῖ πώς εἶναι ὁ υἱός τοῦ Θεοῦ. Καί ξέρει ποιά εἶναι ἡ δύναμη τοῦ Θεοῦ καί ἐνῶ δέν παύει νά πολεμᾷ τό ἔργο Του καί νά βασανίζει τόν ἄνθρωπο, τώρα ἐδῶ δέν τολμᾷ νά τόν ἀντιμετωπίσει κατὰ πρόσωπο. Αὕτη εἶναι ἡ τραγικότητα μέσα στήν ὁποία ζεῖ ὁ διάβολος, ὅτι δηλαδή ξέρει ποιός εἶναι καί τί τόν περιμένει, ἀλλά δέν μετανοεῖ. Ἄν ἦταν νά μετανοοῦσε θά σωζότανε κί αὐτός. Ἄς μή μᾶς φαίνεται παράδοξος αὐτός ὁ λόγος, ὅταν λέμε ὅτι καί ὁ διάβολος θά μπορούσε νά σωθεῖ, ἂν μετανοοῦσε. Γιατί ἡ σωτηρία εἶναι μετάνοια καί ὅποιος μετανοεῖ, ποτέ δέν βρίσκει κλειστή τήν θύρα τῆς σωτηρίας.

Οἱ ἄνθρωποι μέ τήν ἀμετανοησία τους, ἀρνοῦνται τόν Θεό καί ἔγιναν συνεργάτες τοῦ διαβόλου. Ἐμεῖς ἄς μετανοοῦμε κί ἄς μήν ἀφήνουμε ἀφύλακτο τόν ἑαυτό μας, ἀσφαλίζοντας καλά τόν λογισμό καί τίς αἰσθήσεις μας, γιά νά μήν κυριευθοῦμε ἀπό τό πονηρό πνεῦμα πού εἶναι πνεῦμα πλάνης καί «πάσης ἀκαθαρσίας».

Ἀμήν.